

طرح‌های اپتیمم

نوشته :

تقی ابتکار Ph. D.

دانشکده فنی

مقدمه :

طرح‌قطعات مکانیکی در زمره مهمترین مسائلی است که یک مهندس در کارهای علمی با آن مواجه است. در طرح‌های مکانیک برای قطعه مورد نظر باید شکل هندسی و مواد سازنده طوری تعیین گردد که قطعه مزبور بتواند بنحو رضایت بخش از عهده وظایف محوله برآید.

از اتصال و سوار شدن قطعات مختلف مکانیکی بر رویهم یک ساختمان مکانیکی ایجاد میشود که ممکن است مثلاً نیروئی را منتقل کند و یا اینکه یک عمل فیزیکی مورد نظر را انجام دهد. ماشین یک ساختمان مکانیکی است که از قطعات مختلف مکانیکی تشکیل شده که نسبت بهم ممکن است دارای حرکت باشند و قادرند مقداری انرژی را در جهت معلوم منتقل کنند.

۱- خواص قطعات مکانیک :

مطالعه روی قطعات مختلف مکانیکی مستعمله در ماشین نشان میدهد که این قطعات باید دارای مشخصه‌های زیر باشند :

الف - تمام قطعات مکانیک باید قادر باشند وظایف محوله را در ماشین بخوبی انجام دهند. مثلاً رینگ پیستون در موتور باید بتواند نیروهای جانبی را بخوبی به سیلندر منتقل کند و در ضمن رینگ باید بتواند فضای سیلندر را آب بندی کند. البته وظایف محوله به قطعات بتوسط پارامترهای مختلف ماشین محدود هستند. مثلاً نیروهای جافی پیستون که رینگ مزبور باید تحمل کند بتوسط معادلات دینامیک معلوم میباشد. همینطور میزان فشاری که در هنگام احتراق در سیلندر ایجاد میشود قدرت آب بندی رینگ را محدود میکند.

ب - طرح یک قطعه مکانیک همواره همراه است با پیدایش یک سری پارامترهای نامطلوب. مثلاً یک فاکتور نامطلوب در طرح کلیه قطعات مکانیک عبارتست از قیمت آن قطعه که همواره در جهت عکس خواسته‌های طراح تغییر خواهد کرد یعنی اگر برای قطعه مورد نظر جنس بهتر انتخاب شود و باینکه ابعاد هم طوری انتخاب شوند که بتواند بهتر وظایف محوله را انجام دهد هزینه تولید و ساختن آن در جهت غیر مطلوب بالا میرود. فاکتورهای دیگری را نیز میتوان نام برد که هنگام طرح قطعه نامطلوب می‌باشند مثلاً خمیدگی قطعه یا تنش و وزن آن و یا فضائی که اشغال میکند یا ارتعاشات و غیره. در طرحهای مختلف یک یا چند نمونه از این پارامترهای غیرمطلوب ممکن است وارد شوند.

ج - تمام قطعات مکانیکی با تعیین شکل هندسی و جنس کاملاً معلوم و مشخص میشوند.

۲- نوع معادلات طرح قطعات مکانیک :

از مطالعه قطعات مختلف مکانیک مستعمله در ماشینها معلوم میشود که معادلات طرح ، وظایف قطعات مکانیکی را بصورت پارامترهایی که تابع سه گروه اصلی زیر هستند تقسیم بندی میکنند.

a - پارامترهای مربوط بوظایف محوله بقطعه .

b - پارامترهای مربوط به جنس و ماده انتخابی قطعه .

c - پارامترهای مربوط بشکل هندسی قطعه .

در این طبقه بندی معلوم میشود که پارامترهای مربوط بوظایف محوله بستگی بطرح مخصوص ماشین دارند و قطعه مورد نظر قسمت خاصی از این وظایف را باید انجام دهد. این پارامترها عموماً از قطعه مورد نظر مستقل هستند. بنابراین در معادله طرح این پارامترها از پارامترهای مربوط به جنس و شکل قطعه جدا خواهند بود. از طرفی پارامترهای مربوط به جنس قطعه در معادله طرح معمولاً از هم مستقل نمیشوند. مثلاً جرم مخصوص قطعه و ارزش واحد جرم قطعه و مدول الاستیسیته E و نسبت پوسان ν معمولاً پارامترهای مربوط به جنس قطعه هستند که چنانکه میدانیم عموماً تابع یکدیگر میباشند. بالاخره در مورد پارامترهای شکل هندسی. معمولاً ابعاد هندسی را بصورت پارامترهای مستقل از هم انتخاب میکنند و بدین ترتیب پس از مشخص کردن آنها قطعه کاملاً تعیین میشود. در این مقدمه فقط متذکر میشود که از نظر ریاضی برخلاف پارامترهای مربوط به جنس قطعه پارامترهای هندسی بشکل کاملاً پیوسته قابل تغییر هستند. با این شرح شکل معادلات طرح بفرم کلی زیر خلاصه میشود :

$$B = f(\text{پارامترهای هندسی و پارامترهای مواد و پارامترهای وظایف محوله})$$

\downarrow
مستقل از قطعه

\downarrow
تابع یکدیگر

\downarrow
مستقل از یکدیگر

۳- طرح مناسب و طرح اپتیمم :

طرحهای معمولی که در آن طرح کننده برطبق روابط و معادلات موجود نوع جنس و ابعاد قطعه را

محاسبه میکنند بنا برتعریف طرح مناسب نامیده میشود و برای بسیاری از محاسبات معمولی ممکن است طرح مناسب همان طرح اپتیمم باشد. در طرحهای اپتیمم منظور اصلی طرح کننده عبارتست از انتخاب نوع جنس و ابعاد قطعه بمنظور آنکه قطعه مکانیکی در مورد پارامتر معینی دارای خاصیت حداکثر باشد و یا آنکه برعکس در مورد پارامتری دارای خاصیت حداقل باشد. مثلاً قطعه باید طوری طرح شود که قیمت تمام کرد آن حداقل ممکن باشد یا اینکه وزن آن کمترین مقدار را داشته باشد و خمیدگی آن حداقل باشد و غیره، و در مورد پارامترهایی که باید حداکثر شوند مثلاً میتوان گفت که محوری باید بتوسط طرحهای اپتیمم طوری طرح شود که ظرفیت حمل حداکثر قدرت را داشته باشد و یا اینکه قطعه ای محاسبه شود که بتوان در آن حداکثر انرژی را ذخیره کرد یا اینکه دارای سرعت حداکثر باشد. بنابراین از این نظر طرحهای اپتیمم حائز اهمیت هستند که متوجه یک وضع استثنائی و فوق العاده در پارامترهای مربوط به قطعه مکانیک می شوند. مسائل طرحهای اپتیمم با وارد شدن محدودیت های مربوط به انتخاب جنس و ابعاد هندسی که معمولاً در ماشین موجود است گاهی بصورت بسیار مشکل درسی آید ولی در هر حال بهترین و موفق ترین راه حل مسئله بنظر میرسد.

۴- متد طرحهای اپتیمم :

در این قسمت به بیان متد طرح اپتیمم مبادرت میشود. هر طرح اپتیمم بطور کلی دارای معادلات زیر میباشد.

الف : معادله اولیه طرح - این معادله مهمترین معادله طرح است و در قسمتهای قبل فرم عمده پارامترهای آنرا مورد بحث قرار دادیم. چنانکه میدانیم این معادله پارامتری را که باید به حد اپتیمم برسد نشان میدهد. این معادله نشان میدهد که چگونه خاصیت مطلوب در طرح قطعه به سایر متغیرها مربوط است مثلاً در محاسبه سیلندر موتور دیزل مسئله اصلی تعیین طرحی است که بتواند از عهده فشارهای زیاد داخلی برآید زیرا در این مورد طرح موتور دیزل متوجه قدرتهای زیاد است. برعکس در موتور هواپیما باید سیلندر طوری طرح شود که ضمن انجام وظیفه تحمل فشار متداول داخلی وزن آن زیاد نشود. در مثال اول قدرت تحمل فشار زیاد که مورد بحث قرار گرفت یک پارامتر مطلوبست در مثال دوم وزن قطعه باید کم شود و بنابراین وزن قطعه پارامتر نامطلوب خواهد بود.

ب - معادله ثانوی طرح : در طرحهای اپتیمم علاوه بر معادله اصلی هر نوع معادله دیگری که در محاسبه طرح قطعه پیش می آید معادله ثانوی طرح نامیده میشود. تجربه نشان میدهد که در طرحهای اپتیمم موفقیت آمیز لازم است که تمامی معادلات ثانوی مربوط به محاسبه قطعه را مورد بررسی قرار دهند.

ج - معادلات حد : در محاسبه طرح یک قطعه چنانکه قبلاً هم بیان شد همیشه روی پارامترهای مختلف محدودیتهائی موجود است. مثلاً تنش در فلزات در حد مجاز محدود میشود و در موتورهای بنزینی

نسبت تراکم نمیتواند از حد معینی بیشتر شود. اغلب ابعاد جسم در ماشین گاهی بتوسط فضای موجود محدود میگردد.

مثلاً در طرح یا تاقان اغلب این محدودیت موجود میباشد. در این قسمت یادآور می‌شود که عملاً دونوع محدودیت ممکن است پیش آید. محدودیت‌هایی که بتوسط پارامترهای معلوم و مشخص ایجاد شده که بهیچ عنوان قابل تغییر نیستند. این نوع محدودیت را محدودیت مطلق می‌گوئیم. برعکس مواردی پیش می‌آید که امکان تغییر مختصری در حدود تغییرات ممکن است این محدودیت‌ها را محدودیت‌های غیرمطلق می‌گویند. تولرانس‌ها که در ساختن ماشین و سوار کردن قطعات مکانیک عمل اساسی را دارند در ردیف محدودیت‌های مطلق هستند.

۵- اصول طرح‌های اپتیمم :

در این فصل اصول طرح‌های اپتیمم مورد مطالعه قرار می‌گیرد و جهت روشن شدن میتوان بذکر مسائلی مبادرت نمود. ملاحظه میشود که بعلمت وجود محدودیت‌های مختلف در هر مسئله سه حالت ممکن است اتفاق افتد.

در تمام طرح‌های اپتیمم باید اصول زیر را رعایت نمود :

الف - مقدمتاً باید شکل تقریبی قطعه مورد نظر طراحی شده و در آن وضع هندسی قطعه معلوم گردد. اگر بعضی از این پارامترها قبلاً معلوم هستند اندازه‌های مزبور روی این طرح مقدماتی برده شود.

ب - معادله اولیه طرح اپتیمم با توجه به پارامتری که باید اپتیمم شود بصورت تابعی از سایر متغیرها نوشته شود.

ج - تمام معادلات کمکی (که در بالا بصورت معادلات ثانوی طرح معرفی شدند) باید نوشته شوند.

د - تمامی معادلات حد که در طرح مورد نظر وارد میشود. اعم از معادلات تعیین کننده حد روی نوع جسم و یا معادلات مربوط به شکل هندسی قطعه را باید نوشت.

ه - در این مرحله باید تمامی معادلات ثانوی طرح با معادله اولیه طرح ترکیب شوند. در این ترکیب باید سعی شود پارامترهایی که محدود نشده‌اند و ضمناً قبلاً هم تعیین نشده‌اند حذف گردند پس از این عمل معادله طرح بصورت معادله‌ای درمی‌آید که در آن پارامترهای مستقل قرار دارند. این معادله را معادله تغییر یافته طرح می‌گویند. در این مرحله پیشنهاد میشود که پارامترهای هندسی حذف شود. زیرا چنانکه قبلاً دیدیم تغییرات آنها پیوسته بوده و معمولاً از یکدیگر مستقل هم میباشند و مخصوصاً باید از حذف پارامترهایی نظیر پارامترهای تعیین کننده جنس قطعه اجتناب کرد.

و - بابکار بردن معادله تغییر یافته طرح سعی شود که تقریباً تغییرات پارامترهای اصلی طرح اپتیمم بر حسب سایر متغیرها تعیین و ترسیم گردد.

ز- با توجه به منحنی‌های نمایش تغییرات مندرج در بند «و» معادلات حدود را نیز بکار برده و بدین ترتیب میتوان وضع اپتیمم پارامتر مورد نظر را تعیین کرد.

ح- از روی مشخصات تعیین شده در قسمت «ز» باید بتوان نوع و جنس مولد اپتیمم مورد نیاز طرح را تعیین کرد.

ط- در قسمتهای بالا قاعدتاً باید مقدار زیادی از پارامترهای هندسی قطعه تعیین شده باشد ولی در حال چون این پارامترها را در بالا حذف نمودیم در صورتیکه پارامتری هنوز مجهول باشد باید بتوسط معادلات ثانوی محاسبه گردد.

مثال ۱ :

جهت درک اصول فوق مبادرت بذکر مثال ساده‌ای میشود. البته باید دانست که هرگونه مسئله پیچیده طرح اپتیمم که عملاً ممکن است با آن مواجه شویم بتوسط اصول فوق قابل حل است و نمونه‌ای از این مسائل در انتهای این مقاله ارائه شده است.

حالت ۱ :

فرض کنیم که لازمست یک میله که تحت تأثیر بار ساده کششی است محاسبه گردد این میله باید دارای طول L بوده و بار ثابت P را تحمل میکنند. فرض میکنیم که لازمست تعداد زیادی از این میله بتوسط ریخته‌گری ساخته شود. بنابراین منطقی بنظر میرسد که هدف طرح اپتیمم را بطرف ارزان ساختن این قطعه متوجه نمائیم یعنی پارامتر مطلوبی که باید به حد می‌نیمم برسد ارزش قطعه خواهد بود بنابراین مسئله عبارتست از انتخاب مناسبترین نوع جنس ریخته‌گری و اندازه سطح مقطع مناسب برای اینکه میله مزبور دارای ارزان‌ترین قیمت باشد.

چنانکه میدانیم ارزش کلی قطعه‌ای که باید بتوسط کارخانه ساخته شود برابر است با :

$$C = C_o + C_t + C_1 + C_m$$

که در آن C عبارتست از قیمت کل و C_o یعنی مخارج ثابت تشکیلات کارخانه (مثل سود سرمایه و کرایه محل و غیره) و C_t یعنی ارزش وسائل کار و ابزار کار و C_1 یعنی هزینه کارگری و بالاخره C_m یعنی قیمت مواد بکار رفته برای قطعه و در طرحهای عملی اغلب اهمیت C_m از بقیه بیشتر است بنابراین سعی بر این خواهد بود که میزان C_m را بحداقل برسانیم ولی اگر A سطح مقطع باشد :

$$(۱) \quad C_m = C\omega V = C\omega(AL)$$

که در آن C_m عبارتست از ارزش جنس قطعه و C عبارتست از ارزش واحد وزن جنس قطعه به (ریال برای هر گرم) و ω عبارتست از دانسیته وزنی بر حسب گرم بر سانتیمتر مکعب معادله (۱) عبارتست از معادله اولیه طرح اگر در مورد تنش ناشی از بار فوق محدودیتی در کار نیاید معادله ثانوی وجود نخواهد داشت ولی

اگر خستگی فشار محدود شود معادله ثانوی بصورت خستگی فشاری عبارت میشود از :

$$(۲) \quad \sigma_{\max} = \frac{P}{A}$$

درحالیکه :

$$(۳) \quad \sigma_{\max} < k\sigma_y$$

که در آن σ_y تنش انقطاع قطعه و k ضریب اطمینان است که مقدار انتخابی معلومی است ضمناً معادله (۳) عبارتست از معادله حد. تمامی معادلات فوق در این مسئله ساده مقاومت مصالح بصورت‌های ساده هستند حال مطابق آنچه در اصول دیدیم لازمست بین معادله اولیه و معادله ثانوی طرح پارامتر تعیین نشده و هندسی A که ضمناً محدود هم نشده حذف شود. پس :

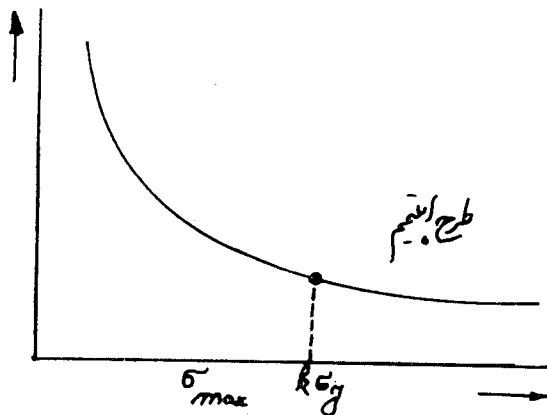
$$(۴) \quad C_m = C\omega L \left(\frac{P}{\sigma_{\max}} \right)$$

در این رابطه که همان معادله تغییر یافته طرح است ملاحظه میشود که قیمت جنس قطعه بطور مستقیم با $(C\omega)$ و PL رابطه دارد و ضمناً با σ_{\max} که پارامتر مستقل است (جانشین پارامتر مستقل A شده) بطور معکوس رابطه دارد. بعلا سادگی مسئله تغییرات مزبور نیز بسهولت قابل درک هستند. در مرحله بعد باید اثر معادله حد را بررسی کرد. یعنی باید معادلات (۳) و (۴) را با هم در نظر گرفت. ملاحظه میشود که برای پیدا کردن قیمت حداقل باید حداکثر σ یعنی $k\sigma_y$ را قرار داد. پس :

$$(۵) \quad C_m = C\omega L \frac{P}{k\sigma_y} = \left(\frac{PL}{k} \right) \left(\frac{C\omega}{\sigma_y} \right)$$

در معادله (۵) پارامترهای انتخابی اولیه مسئله هستند که مقادیر معلومی میباشند و

شاید نتوان آنها را تغییر داد در هر حال اگر در این مورد امکانی وجود داشته باشد باید $\left[\frac{PL}{k} \right]$ بحداقل تقلیل یابد. میتوان تغییرات قیمت را برحسب σ مطابق شکل ترسیم کرده و بسهولت وضع ایتیمم قیمت را برای حداکثر $k\sigma_y$ مجاز تعیین کرد.

معادله (۵) همچنین نشان می‌دهد که چگونه باید جنس قطعه تعیین گردد. باید قبل از جدولی تشکیل داد و پارامتر $\left(\frac{C\omega}{\sigma_y}\right)$ را که فقط مربوط به جنس قطعه است برای چندین فلز قابل ریخته‌گری تعیین کرد و کاملاً واضح است که جنس اپتیمم موقعی پیدا می‌شود که $\left(\frac{C\omega}{\sigma_y}\right)$ حد اقل را داشته باشد. در انتخاب نوع جنس قطعه که باین ترتیب انجام می‌شود P, L, k هیچگونه تأثیری ندارند. درخاتمه باید مقدار اپتیمم A تعیین شود برای اینکار چنانکه در اصول بیان شد کافی است. معادله ثانوی (۵) را با معادله حد (۳) ترکیب می‌کنیم و برای σ_{max} حداکثر آنرا چنانکه گفته شد انتخاب نماییم:

$$\frac{P}{A} = k\sigma_y$$

$$(۶) \quad A_{OPT} = \frac{P}{k\sigma_y}$$

بنابراین A تعیین می‌شود. اندازه σ_y در این رابطه البته از روی جدول مواد که قبلاً برای جنس اپتیمم قطعه تعیین شده است. باین ترتیب طرح اپتیمم ساده مزبور تمام می‌شود.

حالت ۲:

اگر یک معادله حد دیگری بعلاوه وضع خاص طرح پیش آید. مثلاً اگر لازم باشد که سطح مقطع A از حد معینی کمتر نباشد یک علت عملی می‌توان برای آن پیش آورد و آن اینست که در هنگام ریخته‌گری حداقل سطح ممکن برای اینکه جریان فلز مذاب بخوبی انجام شود عبارتست از A_{min} بنابراین باید $A \geq A_{min}$ پس معادله اولیه طرح مانند سابق عبارتست از:

$$C_m = C\omega LA$$

و معادله ثانویه طرح می‌شود:

$$\sigma_{max} = \frac{P}{A}$$

و بالاخره معادلات حد بترتیب عبارتند از:

$$\sigma_{max} \leq k\sigma_y$$

و

$$(۷) \quad A \geq A_{min}$$

در اینجا باید عملیات مختصری بر اصول گفته شده در فوق اضافه نمود. فرض می‌کنیم موقتاً معادلات حد (۳) یا (۷) وجود ندارد در این مثال جهت انجام عملیات فرض می‌شود موقتاً معادله حد (۷) وجود ندارد. بعنوان تمرین می‌توان معادله (۳) را موقتاً نادیده گرفت و ثابت نمود که نتیجه حاصل یکسان است. بنابراین حل مسئله در این وضع نیز برمیگردد بحالت قبل. چنانکه دیدیم پارامتر A را بین دو معادله (۱)

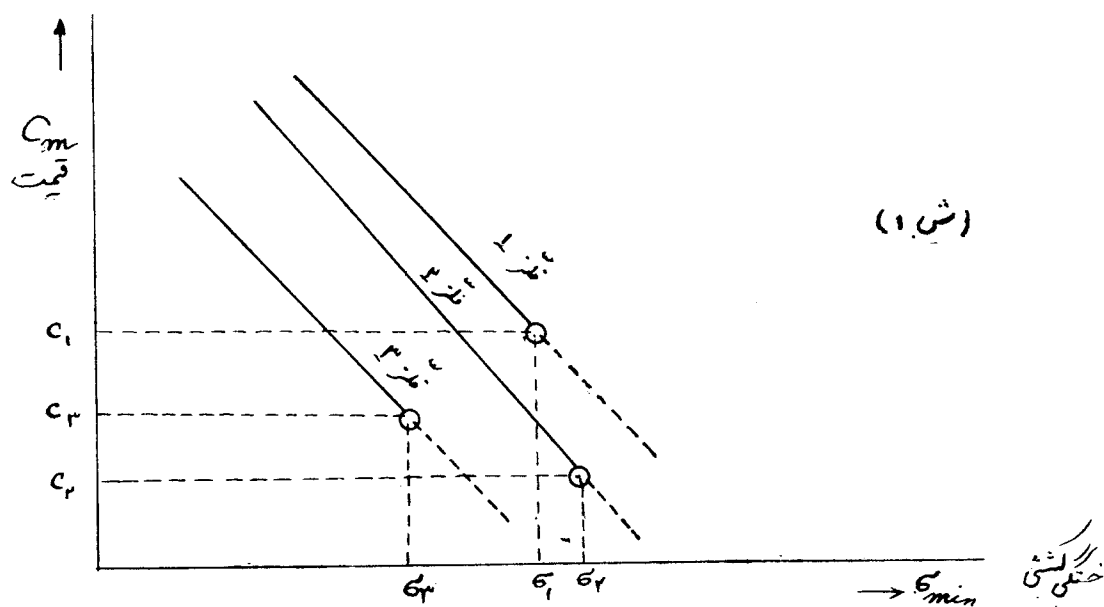
و (۲) حذف نمود. معادله تغییر یافته طرح را بصورت زیر می نویسیم :

$$(۴) \quad C_m = C\omega L \left(\frac{P}{\sigma_{\max}} \right)$$

حالا باید تغییرات C_m را برحسب پارامتر σ_{\max} پیدا کرده و محدودیت σ_{\max} را هم بحساب آورد. برای بررسی تغییرات مزبور ممکن است مانند شکل قبل عمل کرد ولی ساده تر اینست که از دو طرف این معادله لگاریتم گرفته شود تا معادله بصورت زیر درآید.

$$(۸) \quad \log C_m = \log(PL) + \log(C\omega) - \log \sigma_{\max}$$

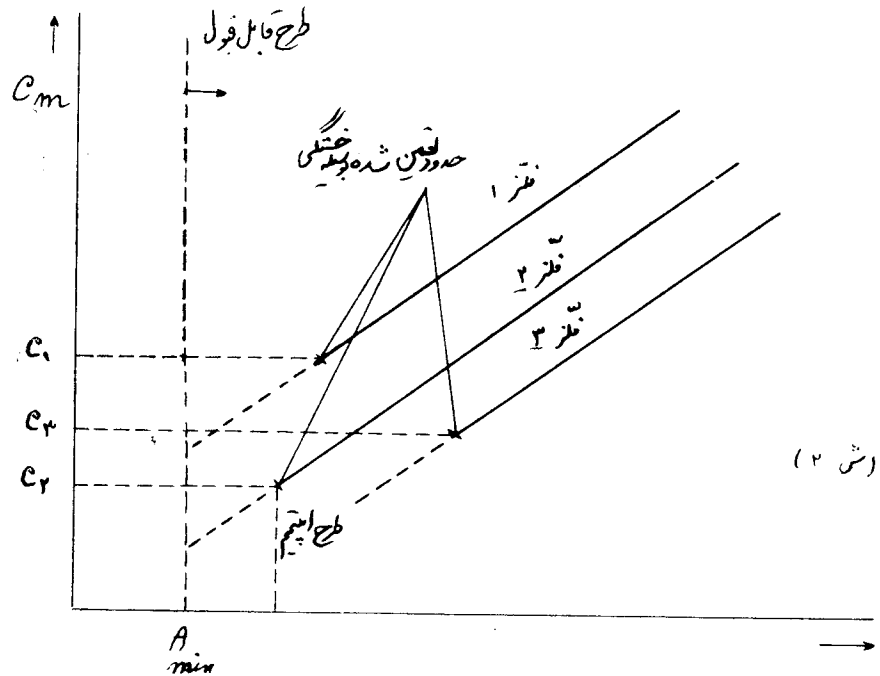
در معادله (۸) σ_{\max} متغیر است و L و P مقادیر ثابت هستند و $C\omega$ بصورت پارامتر جنس قطعه است که از روی جداول چنانکه قبلا گفته شد برای مواد مختلف قابل تعیین است نمایش تغییرات معادله (۸) روی کاغذ لگاریتمی عبارتست از شکل ۱.

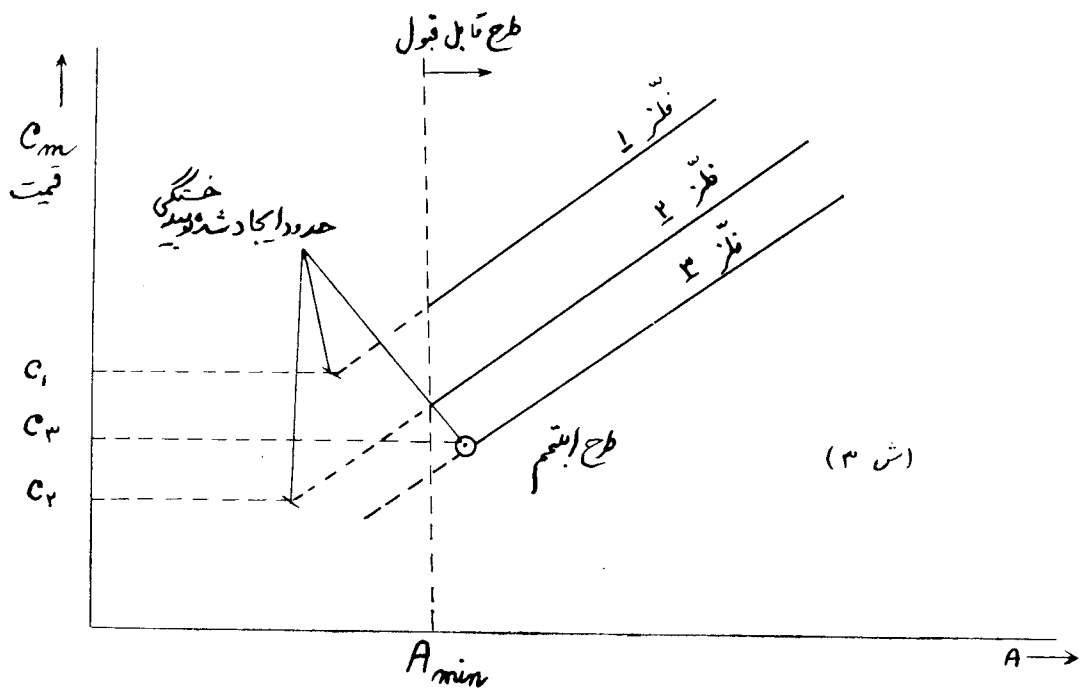
در این شکل فرض اینست که سه نوع مختلف ماده مورد بررسی قرار گرفته است و از روی معادله فوق پیدا است که این تغییرات بصورت خطوط مستقیم موازی میباشد و برای مواد مختلف میتوان حدود σ_1 و σ_2 و σ_3 را از روی معادله حد (۳) پیدا کرد از روی شکل معلوم میشود که فلز شماره ۲ نظیر حداقل قیمت است بنابراین در طرح اپتیمم از آن استفاده میشود. پس از تعیین این قیمت اپتیمم میتوان بوسیله معادله اولیه طرح یعنی معادله (۱) میزان A اپتیمم را برای سه نوع فلز مختلف مزبور پیدا کرد. از معادله (۱) :

$$\log C_m = \log L + \log(C\omega) + \log A$$

معادله مزبور برای فلزات سه گانه مزبور در شکل ۲ روی کاغذ لگاریتمی ترسیم شده است.

مانند شکل قبل نمایش تغییرات بصورت خطوط موازی است قیمت های C_1 و C_2 و C_3 از روی شکل قبل نقل شده است. در روی شکل (۱) میتوان از روی معادله حد (۷) میزان A_{min} را نقل کرد و بستگی باینکه موقعیت A_{min} در کجا هست مطابق شکل تقریباً وضع ایتیم را تعیین نمود در شکل ۲ همان فلز نمره (۲) بصورت جواب ایتیم مسئله است اما اگر میزان A_{min} بیشتر باشد یعنی مانند شکل (۳) ملاحظه میشود که بعلت وضع خاص حد A_{min} دیگر فلز (۲) جواب طرح ایتیم نمیشد بلکه طرح ایتیم مربوط به

فلز شماره (۳) است و قیمت اپتیمم برای این حالت بجای C_1 میزان C_3 میباشد. در این حال مسئله همیشه دارای جواب است.

حالت ۳ :

ممکن است یک معادله دیگر به معادله ثانوی حالت ۲ اضافه کرد در این حال چنانکه خواهیم دید ممکن است مسئله دارای جوابی نباشد. حالت ۳ را باین شکل میتوان پیشنهاد کرد که لازمست در این مسئله گرادیان نیروی محوری برابر مقدار معینی مثل K_1 باشد. بنا بتعریف اگر Δ میزان اضافه طول میله پس از وارد شدن بار P باشد گرادیان نیروی مزبور میشود.

$$K = \frac{P}{\Delta}$$

ولی :

$$E = \frac{P/A}{\Delta/L} = \frac{PL}{A\Delta}$$

و

$$K = \frac{AE}{L} = K_1$$

بنابراین معادلات طرح در این حالت میشود :

معادله اول :

$$(1) \quad C_m = C\omega AL$$

معادلات ثانویه عبارتند از :

$$(2) \quad \left\{ \begin{array}{l} \sigma_{\max} = \frac{P}{A} \end{array} \right.$$

$$(4) \quad \left\{ \begin{array}{l} K = K_1 = \frac{AE}{L} \end{array} \right.$$

معادله حد اول :

$$(3) \quad \sigma_{\max} \leq k\sigma_y$$

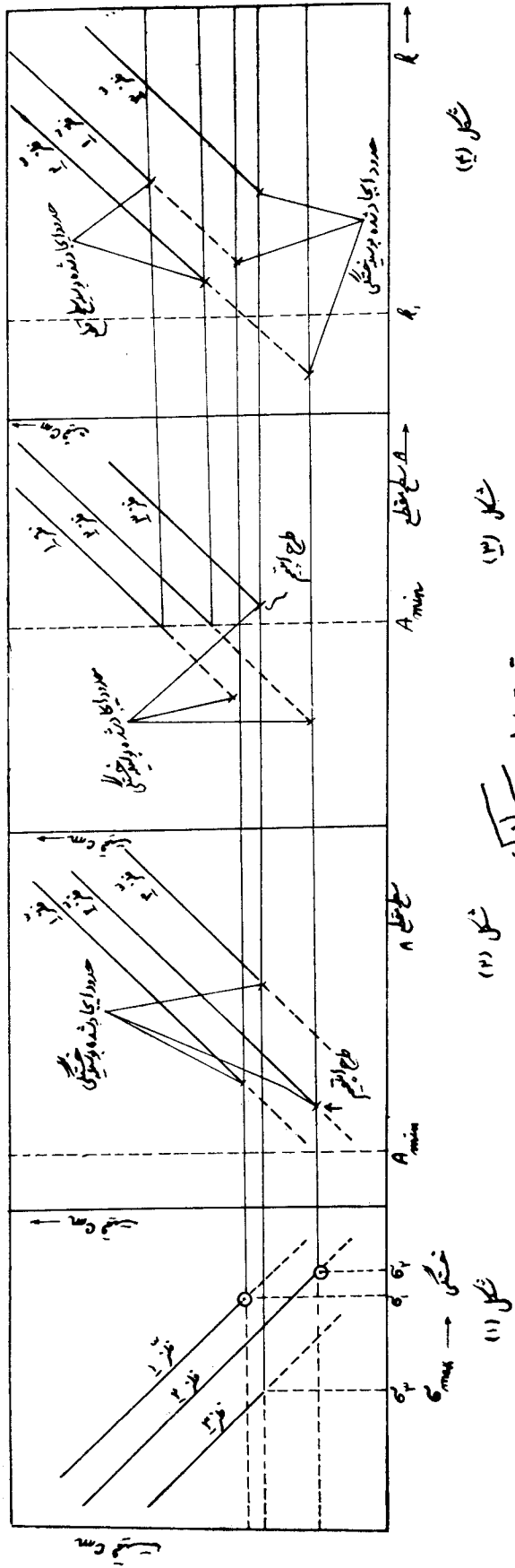
معادله حد دوم :

$$(4) \quad A \geq A_{\min}$$

عیناً مانند حالت دوم عمل کرده و شکل‌های شماره ۱ و ۲ و ۳ را ترسیم میکنیم و حدود تعیین شده بوسیله تنش σ_{\max} و سطح مقطع A_{\min} را ترسیم میکنیم. برای تعیین اثر حدود K معادلات (۱) و (۴) را ترکیب کرده پارامتر مستقل A را بین آنها حذف میکنیم و داریم :

$$C_m = C\omega L^2 \frac{k}{E}$$

ولگاریتم آن میشود :

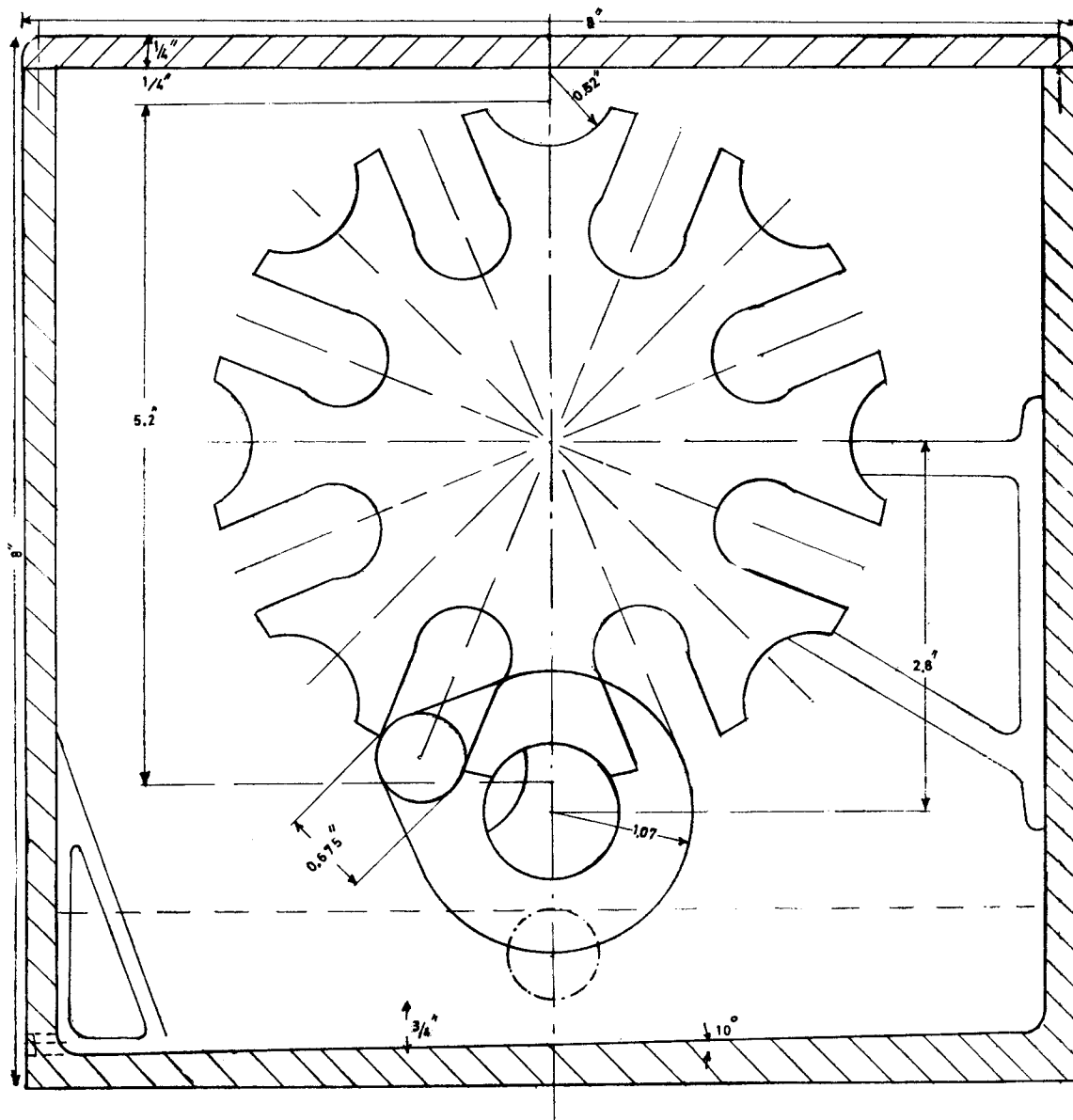

طرح ایتم قطعات مکانیک

شکل های شماره ۱ و ۲ و ۳ و ۴ جهت مقایسه در یک صفحه ترسیم شده اند.

$$(10) \quad \log C_m = 2 \log L + \log \left(\frac{C_{\omega}}{E} \right) + \log K$$

حال روی کاغذ لگاریتم می‌توان با استفاده از شکل‌های ۱ و ۳ و تعیین حدود تعیین شده بوسیله تنش و سطح مقطع دیاگرام E را مطابق شکل ترسیم کرد. این دیاگرام برای فلزات ۱ و ۲ و ۳ از روی معادله

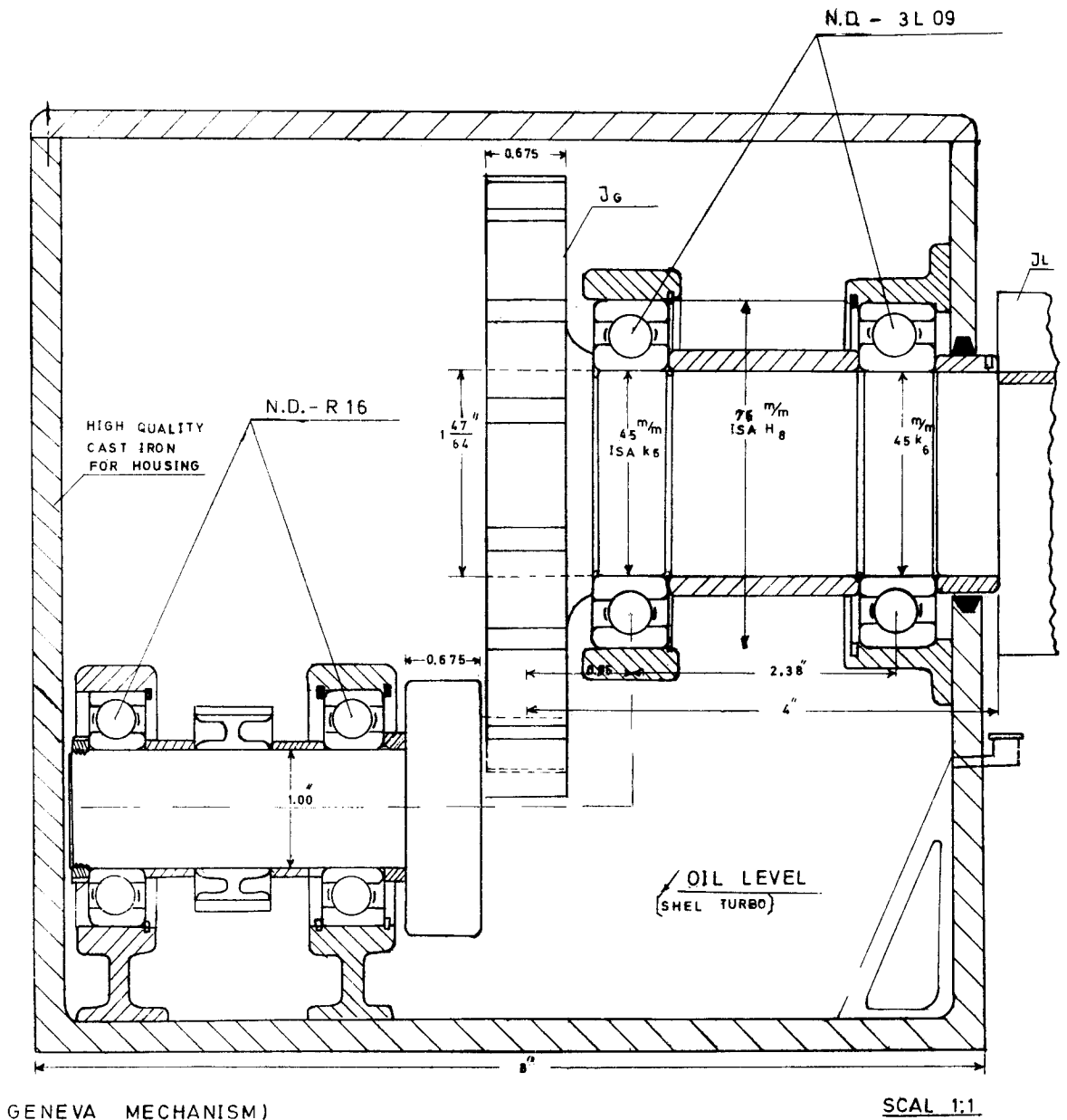

(HIGH SPEED

FOR MORE DITAIL ABOUT MATERIAL SEE ENCLOSED PAPER

(۱) ترسیم شده است $\log k$ متخیر و $\log C_m$ تابع است. از روی شکل پیداست که خطوط پر که نماینده وجود طرح است خط K_1 را قطع نکرده‌اند. بنابراین در این حالت خاص مسئله جواب ندارد. اگر میزان K_1 طوری باشد که خط عمودی نظیر آن از روی محور افقی یکی از خطوط پر مزبور را قطع کند نقطه نظیر کمترین قیمت C_m جواب مسئله است. در این حالت ممکن است برای اینکه جوابی برای طرح ایجاد کنیم براندازه K_1 مقداری

اضافه کنیم و همچنین قدری حدود روی A_{min} را تغییر دهیم تا خط عمودی بر محور افقی از نقطه K_1 درجائی خطوط پر نمایش دهنده فلزات ۱ و ۲ و ۳ (یکی یا چندتای آنها را) قطع کند نقطه مزبور جواب مسئله خواهد بود.

BY: TAGHI EBTEKAR

1964

(ش ه)

مثال ۲ :

یک مکانیسم جنوا Geneva Mechanism مطابق شکل ه را در نظر میگیریم در این مسئله لازم

است حرکت منقطع بسیار سریعی که تناوب آن ممکن است تا ۰۰۰۰۰ برسد محاسبه گردد از این اسباب در بایگانی هائی که مجهز به کامپیوتر است استفاده میشود . باینوسیله میتوان در مدت کمی خلاصه پرونده‌های مختلف را در برابر دوربین عکاسی که مأمور انتخاب پرونده مورد نظر است قرار داد . اسباب چنانکه دیده میشود عبارتست از چرخى که بوسیله انگشتی ب حرکت منقطع درمی آید .

در طرح باید دامنه ارتعاش این چرخ در حد معینی باشد (۰۰۰۰۰ ر. اینچ) و تمامی دستگاه باید در جعبه‌ای بابعاد ۸×۸×۸ اینچ جا گیرد (محدودیت فضائی) میزان بار داخلی برابر وزن دیسکی از جنس آلومینیوم است که قطر آن ۶ اینچ ، ضخامت آن نیم اینچ است زاویه چرخش چرخ مکانیسم باید ۱۰ درجه باشد . هدف طرح ایتیمم البته رسیدن ب حرکت منقطع . سیکل در ثانیه است و لازمست ابعاد و نوع جنس و طرز روغن کاری این سیستم مشخص گردد .

شکل شماره ۰ طرح کامل جواب این مسئله است که بعنوان تمرین محاسبات آنرا بعهدہ خوانندگان

می گذارد .